

faa Præster, der vilde komme til at lide herunder; men det vilde jo dog altid være et ikke faa ringe Offer, man forlangte af Præsten til Fordeel for Kirkesonden, her naar han allerede var i Embedet ved Lovens Udgivelse og altsaa havde troet at kunne gjøre Regning paa denne Hjælp. Jeg vil kun bemærke, at dersom § 37 bliver staaende, eller hvis der ved tredje Behandling bliver igjen indsat en Parapgraph om denne Fond, vil det naturligviis være i sin Orden; at alle de i denne Lov bestemte Bøder tilfalde den, og ikke, som af Udvalget foreslaaet, de Fattiges Klasse.

Speel: Den høitærede Minister sagde, at man ofte tog fra det Særlige og lagde til det Særlige, og anførte som Exempel herpaa Communebeskatningen. Ja, det er ganske rigtigt; efter sin Natur angaaer Communalbeskatningen det Særlige, det kan ikke være andet; men den Beskatning, vi her beskæftige os med, angaaer det Hele, og er saaledes af anden Natur og Betydning.

Drejer: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig ufatteligt, hvorledes man kommer til at tilraade saa stærkt at borttage § 38, en Parapgraph, der gaaer ud paa at hæve en Byrde, der nu hviler paa Kirkeeierne, og som er bygget paa samme Princip som det, der ligger til Grund for § 37, paa samme Tid, som man med Hensyn til sidstnævnte Parapgraph stærkt ivrer imod det formeentlig Urigtige og Ubillige, for ikke at sige Uretfærdige, der skal ligge i bemeldte Princip, nemlig at paalægge Eiendomme særlig Byrde til særlige Diemed; hvis jeg aldeles bestemt ansaae det utilraadeligt at gaae ind paa § 37, maatte jeg efter min Forestillingsmaade consequent komme til stærkt at tilraade, at man ikke forkaster § 35. Jeg er aldeles enig med den høitærede Minister i, at man ikke bør forkaste § 38, og jeg troer, efter hvad der er hørt af den ærede Minister, og efter den Udsigt, der

er givet til en Forandring ved 3die Behandling, ogsaa at kunne stemme for § 37.

Norgaard: Uagtet jeg ikke har deeltaget i Forhandlingerne om denne Sag, er der dog falbet nogle Ytringer, der give mig Anledning til at gjøre nogle Smaa bemærkninger. Hvad nu angaaer den Bestemmelse i den omtalte Parapgraph, at der skal gives een pCt. af hver Kirke til en Kirkesond, der skal bruges til almindelig Hjælp overalt, hvor det findes høist nødvendigt, da kan den ærede Minister vistnok ogsaa gjøre Regning paa min Bistand, forsaavidt den Indtægt, der samles, skal bruges til almindelige Diemed; thi jeg gaaer gjerne med til at bevillige Udgifter til offentlige Foranstaltninger, naar Udgifterne ligger paa det Hele; men naar der er Tale om en Sammenligning mellem dette Forhold og Forholdet med Løgstørkanalen og Gudenaen, da maa jeg paa det Bestemteste udtale mig imod, at disse Forhold ere af een og samme Bestaaffenhed. Ved Løgstørkanalen var det Tilfældet, at man tog fra de enkelte Districter og brugte til et aldeles almindeligt Formaal; thi det ville de Herre ikke kunne nægte, at det var et almindeligt Formaal og Noget, som Enhver kunde have Gavn af, istedetfor at man her tager fra det Almindelige og bruger til det Almindelige, og deri er, efter min Mening, en væsentlig Forskjel. Naar forresten den ærede Minister har anført som Exempel, at Loven om Gudenaen var passeret Thinget, da maa jeg, forsaavidt dette skal have Indflydelse paa Ministerens Ytringer om min Bistand til det foreliggende Forslag, bede bemærket, at den ærede Minister vist ikke har lagt Mærke til, at jeg har været imod denne Lov, ligesom jeg agter at stemme mod enhver Lov, der indfører en partiel Beskatning, saalænge jeg ikke seer, at dette bliver almindeligt i hele Kongeriget, men kun anvendes paa Sylland, saaledes som hidtil er steet.